

Kaikki Pelaa saa kritiikkiä

NappulaKlubin (HJK) päävalmentaja Erkka V. Lehtola, entinen liigapelaaja, on tullut tunnetuksi myös kriittisestä suhtautumisestaan Kaikki Pelaa-järjestelmään. Hän on käynyt JVK:n ja kirjoittaa kolumneja lajista maan päälle. 90-min. lehti julkaisi hänen viisi teesiään, joista käy ilmi pelimiehen perustelut kannalleen.

Jyräsi kaiken alleen

Sellaisetkin seurat ja valmentajat, jotka olivat kunnianhimoisesti halunneet kehittää pelaajia, lamaantuivat ja pohtivat, että onko meidän toimintamme pielessä; emmekö enää saakaan toimia näin? Kaikki Pelaa ikään kuin jyräsi kaiken alleen ja passivoi monia valmentajia, jotka olivat siihen mennessä toimineet ihan hyvin.

Väheksyy kilpailua ja voittamista

Siis juuri sitä mistä futiksessa on kysymys. Parhaiden olisi pelattava parhaita vastaan jo pienestä pitäen. Suomalaisnuorten heikko menestys kansainvälisillä kentillä johtuu osin voittamisen kulttuurin kapeudesta tai jopa sen olemattomuudesta.

Puolen Pelin Takuu

Ajatus on kaunis, mutta sääntöä pitäisi soveltaa käytännössä. Pahimmillaan kentän laidoilla päivystävät vanhemmat laskevat peliajan sekunneissa. PPT on myös huiputtanut monet joukkueet harrastamaan kiekkokaukaloista tuttua vaihtorulettia, jossa pelaajat käyvät kentällä muutaman minuutin kerrallaan. Käytäntö on kehittymisen kannalta vahingollinen: kukaan ei ehdi hengästyä, kukaan ei ehdi oppia virheistään, kukaan ei ehdi nauttia onnistumisistaan. Peliäikää on jaettava lapsille tasaisesti, mutta ei aina yhden ottelun sisällä.

Suositus muodostaa tasojoukkueita pelaajien täydessä 14 vuotta

Suositus on käsittämätön ja laiminlyö totaalisesti lahjakkaimmat ja motivoituneimmat juniorit. He ansaitsevat vertaistiaan seuraa huomattavasti aiemmin, jo alle 10-vuotiaina. Seura tekee kaltaisekseen myös futiksessa: kimpassa treenaavien ja pelaavien etevien junioreiden kehitys kiihtyy.

Kaikki Pelaa – ajattelun ylivoima Palloliiton ja piirien viestinnässä

Järjestöjen "kanavilla" pitäisi rummuttaa kuuluvasti ja näkyvästi myös kunnianhimoisen, tavoitteellisen, lahjakkuudet huomioivan ja parempia tuloksia tuottavan toimintatavan puolesta. Nykyinen nuorisotoimintalinja ei tue nuorten pelaajien kehittymistä huipulle. Yhden "totuuden" aika on ohi.

Erkka V. Lehtolan vastuulla on ollut ainakin vuoden loppuun saakka NappulaKlubin kolmen ikäluokan valmennus. Entisenä juniorivalmentajana ja hänen näkemysensä tärkeimmiltä osiltaan yhtyvänä hankin häneltä luvan teesien julkaisemiseen ja tärkäläistenkin pohdittavaksi.

-vote

Olen ahkeraan istunut seuraamassa maajoukkueemme taivallusta EM-karsinnoissa, joka jälleen kerran koki haaksirikon. Laiva ei tosin uponnut niin pahoin kuin karsinnoissa usein aikaisemmin. Näkemäni perusteella voin sanoa, että onnetarkin olisi voinut olla paremmin mukana esimerkiksi kotitöteluissa Portugalia ja Puolaa vastaan. Serbia-ottelu oli taas tasoltaan sellainen, jota ei olisi toivonut näkevänsä.

Tapahuneen jälkeen olen vähintäänkin huolestunut tulevaisuudesta, kun Litmanen, Hyypiä, Jääskeläinen, Väyrynen, Tihinen, Tainio ja kumppanit ripustavat maaottelukänsä naukaan. Paljon valoa ei ole nuoremmista näkyvissä, jos joukosta lasketaan pois 23-vuotisten maajoukkue. Pistepussiin on karttunut kovin vähän kolmen pisteen pelejä.

***

Jalkapallokulttuuristamme antoi kansallisen kautemme päätöshuipentuma Suomen Cupin finaali näyttävän todisteen: katsomossa vajaan 1500 katselijaa, vaikka vastakkain olivat maan huippujoukkueet! Vrt. päävalmentaja Roy Hodgsonin lausuntoon Suomi-Azerbaidžan ottelun yleisömäärästä, eikä meitä ollut kuin reilu 11 000 katsomassa Espanjan tähdistöä Palloliiton juhlaottelussa. Parasta cup-finaalissa oli, että yksi pääosan esittäjästä oli KPV:n kasvatti Henri Myntti. Onnittelut hänelle vielä jälkikäteen. Vastapuolella Hongan peliasussa ahersi toinen palloveikko, Tero Koskela. Vuosina 1994 ja 2000 "Vuoden KPV-junioreiksi" valitut. Mitä ajatuksia tämä kaksikko herättikään kokkolalaisissa aivoissa tv-peliä katsoessaan?

***

Pääsääntöisesti mollivoittoisesti sujui oman seuramme kesä. Miesten osalta minimi saavutettiin ja KPV on edelleen ykkösseura kaupungissa niin miehissä, naisissa kuin nuorissa. Seuran johdon taloudellisen satsauksen niin valmennukseen kuin pelaajistoon olisi pitänyt tuottaa paremman tuloksen. Muistan miten vuosikokouksessa muutamat johtokunnan jäsenetkin hammasta purren myöntivät valmentajaratkaisuun. Satsauksista paras ja lämmittävin oli luonnollisesti Tuomas Uusimäen paluu kotiin. Seuran tilastoista voi lukea, että kesän läpivieminen noin 20 pelaajalla on antanut parhaan tuloksen. Nyt ottelumerkintöjä kertyi peräti 27:lle.

Naisten nousu Ykköseen oli varma jo monta kierrosta ennen kauden päätöstä ja nuorissa kirkkaimmaksi tähdeksi nousi Laakson Hannun valmentamat B-nuoret, jotka syyskauden hakivat kokemusta mestaruussarjasta. Unohtaa ei sovi ysi-

kakkosiakaan, jotka selvittivät itsensä maan kahdeksanneksi parhaaksi. Myös yksilöpuolella olin ilahtunut menestyksestä piirin taitokisoissa, vaikka valitettavan vähäiseksi jäi osanottajamäärä. Nuorten on hyvä muistaa vanha totuus, että "taito on jalkapalloilijan instrumentti" ja se on hankittava nuorena. Hanne Ojanperän, Emmi Alasen ja Matias Nygårdin maaottelukokemukset ovat toivottavasti hyvänä esimerkkinä kaikille, että vain asenteella ja työtä tekemällä näihin saavutuksiin yletään.

***

Käsitystäni naisten jalkapalloilun tasosta joudun viime kesän näkemäni perusteella tarkistamaan. Ei yksin se, että KPV:n naiset nousivat Ykköseen, vaan ennen muuta ylivoimaisuus sarjassa ja pelaajien henkilökohtaiset taidot tuottivat mielihyvää.

Joukkueessa nähtiin kolme nigerialaista, joiden panos oli vahva. Pallopoikia ei juurikaan tarvittu Funke Okewohen maalin takana ja vähäiset olivat vastustajan vierailut KPV:n maalin tuntumassakin. Varsinainen pelintekijä oli "Didi" Aliyu Hadijat, jonka jalasta pallot yleensä päätyivät vihreäpaitaisille. Hyökkäyksen kärjessä Hope Orieka 26 sarjamaalilla oli kuin "Kippari". Ei paljon turhia liikkeitä, mutta kaikki tuloksettaasti. Kauden päätösottelussa kantapäällä tekemässään maalissa olisi ollut opin aineksia vaikka miehillekin. Todella hyvää ainesta löytyi "kotimaisissakin", mutta jätetään nimien ruotiminen toiseen kertaan.

***

Risto Willmanille valmentajana on annettava erityinen tunnustus. Mies joutui monet ratkaisut tekemään yksin, mutta ilmeisesti hyvä joukkuehenki auttoi siihen, että laatu meni määrän ohi myös valmennuspuolella. Ensi vuosi on paljon haasteellisempi. Joukkue tarvitsee lisävahvistuksia varsinkin, kun painista enemmän pitävä Alasen Emmi pakkasi matkalaukkunsa kohti Vaasaa. Tässäkin asiassa pätee se totuus, että kovalla työllä tavoitteet saavutetaan. Työmoraalia tässä ryhmässä ei tarvitse asettaa kyseenalaiseksi, kun harjoitustoiminta lähiaikoina käynnistyy.

***

Liekö nopeasti lisääntyvien ikävuosien vai minkä syytä, että en ole erityisemmin innostunut Palloliiton suurella kohulla markkinoimiin Kaikki pelaa, kyky- ja taitokouluihin, sinetiseura-ajatukseseen, nollatoleranssiin jne. Mielestäni näihin joudutaan käyttämään turhan paljon energiaa, joka hyödynnettäisiin suoraan harjoituksissa ilman "suurta haloa", seminaareissa istumisia, A4-saastetta jne. Suuresti arvos-

tamallani Väinö Paavolaisella nämä opit olivat korvien välissä ja hänen johdollaan tulleet KPV:n juniorityön saavutukset ovat vahvoja näyttöjä "Väinön" kaukonäköisyydestä. Jokainen hänen nappulavalmennuksessa ollut muistaa kuinka nollatoleranssia hoidettiin rankkarilla, mikäli suusta lipsahti sopimaton sana. Lukuisien SM-taitomitalien taustalla oli sinnikäs työ pujotteluheppien, syöttölautojen äärellä ja pallojen ponnauttelussa. Näkisin erittäin tärkeänä, että juniorivalmennuksen vastuullisiin tehtäviin saataisiin vahvan pelaajakokemuksen omaavia. KPV:n juniorijaosto on vuosien saatossa ollut tältäkin osin muille seuroille hyvänä esimerkkinä.

***

Kokkolan seurojen fuusioinnit jätän enemmiltä osin toisten ruodittavaksi. Aivan riittävästi asiaa on raposteltu median toimesta. Sen verran omasta näkemystä, että aiheen esille ottamisen ajoitus ei mielestäni ollut sopiva, vaan häiritsevä pelaajien keskittymistä sarjan jäljellä olleisiin kierroksiin. Lopputulos oli varmaan seurojen sisäpiireille jo ennakkoon selvä ja varsinkin kun tietyllä suunnalla faktat ja fiktiot perusteluissa menivät sekaisin. Että se siitä.

***

Syksyn päätökseksi tuli yllättävä tieto yhteistyöstä Vaasan piirin kanssa. Mielestäni heräsi yhteys syksyn "tapaus Kruunupyyhyn". Muutama vuosi sitten piiriä lähestyttiin pohjoisen suunnasta, jopa Raahesta saakka, yhteistyötoivomuksella. Jo matkakustannuksilla, Raahesta vastaan Kristiinankaupunki, voi asian mielekkyyttä pohtia. Varsinkin, jos otetaan lisäaskeleita. Seurojen on syytä olla valppaina, ettei piirin itsenäisyyttä menetä Helsingissä herrojen tapaamisissa.

***

Pallo-Veikko on 73. kerran saatu jakeluun välittämään tietoa siitä mitä seurassa on toimintavuoden aikana tapahtunut ja mitä tuloksia on saavutettu. Valitettavasti lehden tekemisessäkin tulevat rajat vastaan ja paljon jää kynällä ja kameralla kertomatta. Me lehden kokoamisessa mukana olleet lausumme parhaat kiitokset saamistamme avustuksista ja ilmoittajien antamasta taloudellisesta tuesta. Lehti ei pullistele ilmoituksista, mutta lehden vuosikymmenten takaisia perinteitä kunnioittaen olemme halunneet sisällössä säilyttää näyttävän informaatiosuuden lajistamme. Kiitoksiin haluamme liittää kaikille seuran jäsenille ja ystäville Hyvän Joulun toivotuksen.

-vote

– This is a life. This is a KPV! Elias Kinnunen, Jesse Tarvainen ja Luukas Kinnunen esittelevät kesän muotivärejä.